

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Sieradzu
Plac Wojewódzki 3
98-200 Sieradz

Sieradz, dnia 20 lutego 2025 r.

SKO.4120.181,187-191.24

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu w składzie orzekającym:

Ewa Pokrakovska - przewodnicząca składu

Kamil Walczak - członek składu

Marcin Wieczorek - członek składu

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 lutego 2025 r. odwołań

od decyzji Wójta Gminy Sieradz z dnia 16 września 2024 r., znak: RG.6730.164.2023, ustalającej warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie farmy fotowoltaicznej „Okręglica” o mocy do 11 MW na działkach nr: 176, 141, 142 i 62 obręb Okręglica, gm. Sieradz - na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572) oraz art. 61 ust. 1 pkt 3-6 w zw. z art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.)

I. uchyła zaskarżoną decyzję w części, tj.:

- a) pkt II ppkt 2 i orzeka: „teren inwestycji – działka o nr ewid. 176 oraz części działek nr ewid.: 62, 141 i 142, obręb 27 Okręglica, gm. Sieradz”,
- b) pkt III ppkt 1 lit. a i orzeka: „ustala się teren inwestycji oznaczony na załącznikach graficznych do decyzji, obejmujący działkę o nr ewid. 176 oraz części działek nr ewid.: 62, 141 i 142, obręb 27 Okręglica, gm. Sieradz”;

II. utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy w pozostałej części.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 22 września 2023 r. wystąpiła do Wójta Gminy Sieradz z wnioskiem o wydanie decyzji ustalającej warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie farmy fotowoltaicznej „Okręglica” o mocy do 11 MW na działkach nr: 176, 141, 142 i 62 obręb Okręglica, gm. Sieradz (z wyłączeniem gruntów rolnych o klasie IIIb – na działkach nr: 141 i 142 oraz gruntów leśnych na

działce nr 62 – teren inwestycji o pow. 5,46 ha, łączna powierzchnia działek 6,4 ha). Do wniosku została załączona decyzja Wójta Gminy Sieradz z dnia 5 maja 2023 r., znak: RG.6220.18.2022, stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej „Okręglica” o mocy do 11 MW wraz z niezbędną infrastrukturą oraz magazynami energii na działkach nr: 62, 141, 142 i 176 obręb Okręglica, gm. Sieradz i określającej warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia lub użytkowania przedsięwzięcia (powierzchnia zabudowy farmy fotowoltaicznej - 5,46 ha; łączna powierzchnia działek 6,4 ha). Ww. decyzja została wydana na rzecz

niesiona na i prze-
decyzją Wójta Gminy Sieradz z
dnia 4 sierpnia 2023 r., znak: RG.6220.18.2022.

W wyniku przeprowadzonego postępowania organ decyzją z dnia 16 września 2024 r., znak: RG.6730.164.2023, ustalił warunki zabudowy dla przedsięwzięcia.

Od decyzji

wnieśli odwołania do Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Sieradzu, w których zarzucili wydanie decyzji z naruszeniem:

- 1) art. 28 k.p.a. poprzez błędne ustalenie kręgu stron postępowania i pominięcie jako strony , której nieruchomości znajduje się w obszarze oddziaływania inwestycji,
- 2) art. 7 § 1, art. 9, art. 10 § 1, art. 77 § 1, art. 80 k.p.a., polegające na niewyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego i niepodjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, wyrażającym się:
 - a) nie zawieszeniem przez organ I instancji postępowania w zakresie ustalenia warunków zabudowy dla przedmiotowej inwestycji w sytuacji, gdy Kolegium postanowieniem znak: SKO.4161.19.24 z dnia 12 sierpnia 2024 r. przekazało do ponownego rozpoznania przez organ I instancji sprawę dotyczącą wznowienia postępowania w zakresie decyzji środowiskowej, a przedmiotowa inwestycja traktowana jest jako inwestycja o znaczącym oddziaływaniu na środowisko,
 - b) błędnym przyjęciem, że w sprawie niniejszej nie jest wymagana ocena przesłanki dobrego sąsiedztwa oraz dostępu do drogi publicznej;
 - c) w nieprzeprowadzeniu przez podmiot postępowania dowodowego zmierzającego do wyjaśnienia podniesionych przez strony niniejszego postępowania zastrzeżeń związanych z możliwością oddziaływania pola magnetycznego na sąsiednie działki, kwestii odprowadzenia wód gruntowych z nieruchomości w sytuacji, gdy strony niniejszego postępowania podnosiły, iż na działkach nr: 141 i 142 istnieją tereny podmokłe, które nie zostały uwzględnione w decyzji środowiskowej, jak i zostały zignorowane w przedmiotowym postępowaniu;
 - d) zignorowaniu przez organ wszystkich wniosków dowodowych stron sprzeciwiających się powstaniu farmy fotowoltaicznej, w tym wniosków dowodowych, tj. przeprowadzenie dowodu z opinii Państwowej Straży

- Pożarnej na okoliczność, czy planowana inwestycja zagraża zlokalizowanym w okolicy inwestycji siedliskom domowym oraz opinii Zarządu Zlewni w Sieradzu, czy fakt, że na działkach nr: 141 i 142 znajduje się teren podmokły (w okresie deszczowym jest to najbardziej widoczne) możliwe jest posadowienie konstrukcji takich jak magazyny energii, stacji transformatorowych, paneli fotowoltaicznych i czy tego typu konstrukcja ma wpływ na wody gruntowe, tym bardziej, że teren objęty inwestycją znajduje się w granicach Zbiornika Wód Podziemnych Zbiornika Sieradz,
- e) w braku zobowiązania inwestora do wyjaśnień, o których wskazywano m.in. w piśmie z dnia 30 maja 2024 r. dotyczących okoliczności, że na załączonych mapach nie zaznaczono gdzie i w jakiej odległości mają powstać stacje transformatorowa, jakie będzie oddziaływanie pola magnetycznego z tych urządzeń oraz jaki hałas będą emitować, czy też wypowiedzenie się inwestora w zakresie odprowadzania wód opadowych, czy identyfikacji technicznej paneli,
 - f) w pominięciu przez organ wniosku dowodowego o jej przesłuchanie w związku z wyjaśnieniem i doprecyzowaniem przez nią swojego stanowiska w kwestii uznania za stronę niniejszego postępowania,
 - g) w pominięciu przez organ faktu, iż Rada Gminy Sieradz poparła petycję mieszkańców uchwałą z dnia 9 lipca 2024 r. nr V/31/2024, w której to Rada wskazuje na to, iż głos mieszkańców powinien zostać uwzględniony, w konsekwencji czego organ wydał decyzje o zaskarżonej w treści, w sytuacji gdy powinien wydać decyzję odmawiającą warunków zabudowy mając na uwadze sprzeciw mieszkańców,
 - h) ustalenie przez organ I instancji, że „Teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych, gdyż teren inwestycji w liniach rozgraniczeniowych stanowią grunty orne klasy IV, V i VI, w sytuacji gdy organ nie ustalił, kiedy i w jakich latach dokonywano ostatniej klasyfikacji gleby na obszarze inwestycji w sytuacji, gdy organ powinien zwrócić się do starostwa z zapytaniem kiedy miały miejsce ostatnie badania gleby i ewentualnie zwrócić się aby starostwo z urzędu dokonało powtórnych badań, jeżeli okazałoby się, że badania gleby nie są aktualne,
- 3) art. 8 i 9 k.p.a. poprzez ich niezastosowanie polegające na tym, iż organ nie poinformował strony niniejszego postępowania, że przedłużył termin do wydania decyzji do dnia 16 września 2024 r. co uniemożliwiło stronom niniejszego postępowania zapoznanie się z aktami i ewentualnie ograniczono ich prawa do złożenia pism w zakresie dla czego ich wnioski dowodowe nie zostały rozpoznane we wcześniejszym terminie, czy też do złożenia kolejnych wniosków dowodowych, w tym miejscu zaznaczyć należy, iż organ wydał jedynie jedno postanowienie z dnia 1 lipca 2024 r. o wydłużeniu terminu do rozpoznania sprawy do dnia 31 lipca 2024 r., zaś decyzja została wydana z prawie 1,5 miesięcznym opóźnieniem, w konsekwencji powyższego organ ograniczył stronom postępowania ich prawo do wypowiedzenia się w przedmiotowym postępowaniu,

- 4) art. 107 § 3 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie:
 - a) polegające na nie wyjaśnieniu przez organ w wyniku analizy architektoniczno - urbanistycznej, jakie uwarunkowania inwestycja będzie spełniać w celu zabezpieczenia bezpieczeństwa osób stale przebywających na działkach sąsiednich inwestycji, tj. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,
 - b) polegające na braku wyjaśnienia przez organ dlaczego odmówił przeprowadzenia postępowania dowodowego w zakresie wniosków dowodowych złożonych przez właścicieli nieruchomości sąsiednich,
- 5) art. 5 Konstytucji RP oraz art. 3 pkt 50 ustawy - Prawo ochrony środowiska poprzez ich niezastosowanie skutkujące tym, że wydanie decyzji dla planowanej inwestycji stanowi naruszenie zasady zrównoważonego rozwoju i zachowania równowagi przyrodniczej,
- 6) art. 61 u.p.z.p. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r., poz. 1688) poprzez błędną wykładnię art. 61 i niezastosowanie art. 59 ust. 1 w sytuacji, gdy z decyzji wynika, że wnioskodawca złożył wniosek o ustalenie warunków zabudowy dla przedmiotowej inwestycji w dniu 22 września 2024 r., zaś w dniu 24 września 2024 r. zmieniło się brzmienie art. 61 u.p.z.p, tym samym organ I instancji rozpoznający przedmiotowy sprawę powinien brać pod uwagę brzmienie przepisów obowiązujących przed dniem 24 września 2024 r., w konsekwencji powyższego:
 - a) naruszono art. 61 ust. 5a ww. ustawy poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i wskazanie przez organ I instancji w analizie architektoniczno-urbanistycznej, że obszar analizowany na załączniku graficznym wynosi około 50 m, w sytuacji, gdy ustawa mówi wprost, że to ma być jednak nie mniej niż 50 m, z załączonych map do decyzji środowiskowej ani we wniosku inwestora o ustalenie warunków zabudowy nie wynika, aby obszar analizowany zaznaczony na mapie wynosił nie mniej niż 50 m,
 - b) brak przez organ wyjaśnienia w decyzji, czy montaż maksymalnie 22 000 sztuk paneli fotowoltaicznych nie przekroczy mocy 11 MW wskazanej we wniosku,
- 7) art. 72 ust. 6 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko poprzez jego nie zastosowanie i nie opublikowanie przedmiotowej decyzji na stronie BIP Gminy Sieradz,
- 8) art. 61 ust. 1 pkt 3 u.p.z.p. poprzez wydanie decyzji przy braku oświadczenia gestora sieci o warunkach przyłączenia do sieci,
- 9) art. 52 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 64 ust. 1 i art. 61 ust. 1 u.p.z.p. poprzez błędne wskazanie terenu inwestycji (bez wyłączenia części działki nr 141).

Skarżący wnieśli o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji, zawieszenie niniejszego postępowania do czasu zakończenia przez organ pierwszej instancji czynności związanych z ustaleniem, czy zasadnym jest wznowienie postępowania w przedmiocie wydania decyzji środowiskowej ewentualnie o wyznaczenie rozprawy celem ustalenia, czy

jest stroną niniejszego postępowania, ustalenia rzeczywistych obszarów oddziaływania na mapie załączonych do decyzji, wyjaśnienia kwestii kiedy były dokonywane pomiary glebotwórcze przez Starostwo Powiatowe w Sieradzu, w jaki sposób wyłączone fragmenty nieruchomości objęte III klasą ziemi zostaną zachowane w kulturze rolnej.

W dniu 18 października 2024 r. pismem znak: SKO.4120.181,187-191.24, Kolegium poinformowało strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Z ww. prawa w dniu 29 października 2024 r. skorzystała

W tym samym dniu wniosła o dodatkowy 7 - dniowy termin na wypowiedzenie się w sprawie i Kolegium pismem z dnia 5 listopada 2024 r. przychyliło się do jej wniosku. W piśmie z dnia 4 listopada 2024 r.

wskazała, że podtrzymuje stanowisko w sprawie (zaznaczyła, że decyzja: błędnie dotyczy całej działki nr 141, była opiniowana przez pięć organów, a środowiskowa tylko przez trzy, nie określa parametrów przedsięwzięcia). W związku z ww. przedłużeniem terminu w dniu 26 listopada 2024 r. skarżąca złożyła pismo, w którym zaznaczyła, że organ nie ocenił zasady dobrego sąsiedztwa, nie określił parametrów przedsięwzięcia, dojdzie do zmiany przeznaczenia terenu, brak jest oświadczenia gestora sieci elektroenergetycznej w kwestii budowy przyłącza. Ponadto wskazała na konieczność zawieszenia postępowania odwoławczego z uwagi na prowadzone przez Kolegium z jej wniosku postępowanie nieważnościowe dotyczące decyzji środowiskowej Wójta Gminy Sieradz z dnia 5 maja 2023 r., znak: RG.6220.18.2022 (Kolegium postanowieniem z dnia 28 listopada 2024 r., znak: SKO.4192.306.24, odmówiło ww. zawieszenia postępowania).

Ponownie o możliwości zapoznania się z aktami sprawy Kolegium poinformowało w piśmie z dnia 17 grudnia 2024 r. mając na względzie przedłożenie przez inwestora w dniu 13 grudnia 2024 r. oświadczenia gestora sieci elektroenergetycznej.

W dniu 7 stycznia 2025 r. wniosł o przedłużenie terminu na zapoznanie się z aktami sprawy. Kolegium pismem z dnia 10 stycznia 2025 r. przychyliło się do wniosku. Skarżący (poprzez pełnomocnika) zapoznał się z aktami sprawy w dniu 6 lutego 2025 r. i ponownie wniosł o przedłużenie mu terminu na wypowiedzenie się w sprawie. Nie czekając na stanowisko organu odwoławczego, w piśmie z dnia 11 lutego 2025 r.

odniósł się do materiału dowodowego. Wskazał m.in. na konieczność załączenia do akt sprawy dokumentacji dotyczącej decyzji środowiskowej Wójta Gminy Sieradz z dnia 5 maja 2023 r., znak: RG.6220.18.2022 oraz akt spraw znak: RG.6220.5.2023 i znak: RG.6220.7.2023, dotyczących tożsamyh inwestycji w Sokołowie, celem ustalenia wystąpienia zjawiska kumulacji. Zwrócił uwagę, że organ nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w przypadku inwestycji w Sokołowie. Podkreślił, że organ doręczył decyzję lokalizacyjną, a następnie odrębne pismo informujące ją, że nie jest stroną postępowania. Decyzja została zatem doręczona podmiotowi nie będącemu stroną.

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2025 r., znak: SKO.4192.364-369.24, Kolegium odmówiło skarżącemu zawieszenia postępowania odwoławczego (w związku z postępowaniem wznowieniowym dotyczącym decyzji środowiskowej Wójta Gminy Sieradz z dnia 5 maja 2023 r., znak: RG.6220.18.2022).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu ustaliło i zważyło, co następuje:

Podstawę prawną wydania decyzji o warunkach zabudowy stanowią przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.) - dalej „u.p.z.p.”. Należy wskazać, że z dniem 24 września 2023 r. u.p.z.p., została zmieniona na podstawie art. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r., poz. 1688). Zgodnie jednak z art. 59 ust. 1 ustawy zmieniającej do spraw dotyczących ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego lub wydania decyzji o warunkach zabudowy, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Wobec powyższego zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1-6 u.p.z.p. (w brzmieniu aktualnym do dnia 24 września 2023 r.) wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe, gdy łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu,
- 2) teren ma dostęp do drogi publicznej,
- 3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego,
- 4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1,
- 5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi,
- 6) zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
 - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 428, 784 i 922), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
 - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
 - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Przepisów ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do inwestycji produkcyjnych lokalizowanych na terenach przeznaczonych na ten cel w planach miejscowych, które utraciły moc na podstawie art. 67 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1 (art. 61 ust. 2 u.p.z.p.). Przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Przez instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ww. ustawy należy rozumieć instalację stanowiącą wyodrębniony zespół: a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego - a także połączony z tym zespołem magazyn energii, w tym magazyn biogazu rolniczego (art. 61 ust. 3 u.p.z.p.).

Na podstawie art. 56 w zw. z art. 64 ust. 1 u.p.z.p., nie można odmówić ustalenia warunków zabudowy, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Oznacza to, że jeżeli nie ma niezgodności projektowanego przedsięwzięcia z przepisami odrębnymi od u.p.z.p., to organ rozpatrujący sprawę nie może odmówić ustalenia warunków zabudowy - o ile rzecz jasna spełnione są przesłanki wydania decyzji wymienione w cyt. wyżej art. 61 ust. 1 u.p.z.p.

Analiza akt sprawy pozwala na stwierdzenie, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu.

Mając na względzie fakt, że w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii znajduje zastosowanie art. 61 ust. 3 u.p.z.p. Obowiązkiem organu lokalizacyjnego było zbadanie, czy w przypadku ww. inwestycji spełnione są warunki z art. 61 ust. 1 pkt 3-6 u.p.z.p. Przesłanki z art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p. nie podlegają ocenie przy wydaniu warunków zabudowy.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji ustalił, że przesłanki z art. 61 ust. 1 pkt 3-6 u.p.z.p. są spełnione, tj. projektowane uzbrojenie terenu w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną jest wystarczające dla tego rodzaju przedsięwzięcia (por. oświadczenie PGE Dystrybucja S.A. Oddział Łódź o zapewnieniu dostaw energii elektrycznej z dnia 26 listopada 2024 r., znak: 24-D0/WZD/00338/GK, złożone przez inwestora na wezwanie Kolegium). Teren objęty planowaną inwestycją jest terenem rolnym o gruntach klasy bonitacyjnej nie podlegającej ochronie (RIVa, RIVb, RV, RVI). Decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi ustaw wskazanych w analizie [m.in. dla przedsięwzięcia w dniu 5 maja 2023 r. została wydana decyzja środowiskowa znak: RG.622.18.2022, w trybie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.)]. Teren inwestycji nie znajduje się na obszarach, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 6 u.p.z.p.

Wydanie decyzji zostało uzgodnione ze Starostą Sieradzkim (postanowienie z dnia 14 marca 2024 r., znak: GKI.6123.235.2024.KZ – odmowa z uwagi na błędne wyznaczenie granic terenu inwestycji, tj. z gruntami rolnymi klasy III, następnie milczące uzgodnienie na podstawie art. 53 ust. 5 w zw. z art. 64 ust. 1 u.p.z.p.), Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie Zarząd Zlewni w Sieradzu (milczące

uzgodnienie na podstawie art. 53 ust. 5 w zw. z art. 64 ust. 1 u.p.z.p.), Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Sieradzu (milczące uzgodnienie na podstawie art. 53 ust. 5 w zw. z art. 64 ust. 1 u.p.z.p.), Marszałkiem Województwa Łódzkiego (postanowienie z dnia 13 marca 2024 r., znak: GKIII.7634.1128,2024.MK, następnie milczące uzgodnienie na podstawie art. 53 ust. 5 w zw. z art. 64 ust. 1 u.p.z.p.) oraz Dyrektorem Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Łodzi (postanowienie z dnia 13 marca 2024 r., znak: ZS.224.3.200.2024, postanowienie z dnia 2 maja 2024 r., znak: ZS.224.3.371.2024 - umorzenie postępowania, ponieważ inwestycja nie będzie realizowana na gruntach leśnych).

Kolegium stwierdza, że rozstrzygnięcie zawiera elementy wymagane u.p.z.p., a wskazane w art. 54 w zw. z art. 64 ust. 1 u.p.z.p. Decyzja posiada wymagane załączniki.

Organ odwoławczy zreformował zaskarżoną decyzję w części, w której nieprawidłowo został określony teren inwestycji. Wbrew twierdzeniom skarżących uchybienie w ww. zakresie nie dotyczy wyłącznie działki nr 141. Nie ulega wątpliwości, że teren przedsięwzięcia stanowi działka o nr 176 oraz części działek nr: 62, 141 i 142, obręb 27 Okręglica, gm. Sieradz (nie obejmuje on gruntów rolnych III klasy i gruntów leśnych). Obszar ten jest tożsamy z przyjętym w sprawie zakończonej decyzją środowiskową z dnia 5 maja 2023 r., znak: RG.6220.18.2022. Część graficzna decyzji ukazująca linie rozgraniczające terenu inwestycji jest prawidłowa.

Odpowiadając na zarzuty skarżących należy wskazać, że Kolegium nie stwierdziło naruszenia: art. 7 § 1, art. 9, art. 10 § 1, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 k.p.a., o czym poniżej.

Podkreślić należy, że żaden z przepisów u.p.z.p. (a także na kolejnym etapie procesu inwestycyjnego ustawy-Prawo budowlane) nie uzależnia możliwości zabudowy od zgody, czy akceptacji inwestycji przez właścicieli, ewentualnie mieszkańców sąsiednich gruntów. Innymi słowy, sprzeciw towarzyszący zabudowie (nawet wyrażony w formie uchwały rady gminy) nie może blokować planów inwestycyjnych, gdy spełnione są wszystkie niezbędne przesłanki warunkujące zabudowę. Dla przedsięwzięcia została wydana decyzja środowiskowa, której przedmiotem była ocena wpływu inwestycji na otoczenie m.in. w zakresie hałasu i emisji pola elektromagnetycznego (przekroczenia nie zostały stwierdzone).

Wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich w przedmiotowym postępowaniu mogą zawierać jedynie informacje dla inwestora o działaniach niezbędnych dla ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, nie mogą natomiast zawierać nakazów kierowanych do osób trzecich, czy też upoważnień dla inwestora do podjęcia działań naruszających interes tych osób (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 czerwca 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 611/10, publ. LEX nr 675380; wyrok WSA w Warszawie z dnia 6 grudnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 1958/07, publ. LEX nr 420595). Organy mogą jedynie określić ramy ochrony i zobligować inwestora do ich przestrzegania przy tworzeniu projektu budowlanego. W decyzji ww. wymagania zostały wskazane, m.in. zostało jednoznacznie zapisane, że „należy zapewnić ochronę przed uciążliwościami powodowanymi przez hałas, wibracje, zakłócenia elektryczne i

promieniowanie, a także przed zanieczyszczeniami powietrza, wody i gleby”. Wskazane obwarowania postawione inwestorowi mają zapewnić osobom trzecim poszanowanie ich własności i swobodne korzystanie z ich nieruchomości. Przedmiotem decyzji o warunkach zabudowy nie jest ustalanie konkretnych norm odnośnie hałasu, czy promieniowania elektromagnetycznego, które nie mogą zostać przekroczone. Kwestie ewentualnej uciążliwości planowanej inwestycji będą mogły stanowić zarzut dopiero w odrębnym postępowaniu w przedmiocie pozwolenia na budowę (por. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 10 stycznia 2017 r., sygn. akt II SA/Bk 398/16, publ. LEX nr 2193881).

Decyzja o warunkach zabudowy nie przesądza, w którym miejscu na nieruchomości zabudowa będzie posadowiona. Konkretyzacja wskazanego aspektu, jak i wszystkich innych kwestii technicznych nastąpi dopiero na etapie uzyskania pozwolenia na budowę. Domaganie się od organu lokalizacyjnego, aby zobowiązał inwestora do wskazania konkretnych lokalizacji transformatorów, czy innych części składowych farmy, jak również podał szczegółowe dane techniczne urządzeń nie znajduje podstawy prawnej. Kwestie te będą przedmiotem oceny w postępowaniu dotyczącym pozwolenia na budowę.

Kwestia kumulacji oddziaływań nie stanowi przedmiotu decyzji lokalizacyjnej, lecz środowiskowej, o ile organ stwierdzi konieczność wydania takiego rozstrzygnięcia. Żądanie załączenia do akt sprawy „dokumentacji dotyczącej decyzji środowiskowej Wójta Gminy Sieradz z dnia 5 maja 2023 r., znak: RG.6220.18.2022 oraz akt spraw znak: RG.6220.5.2023 i znak: RG.6220.7.2023, dotyczących tożsamyh inwestycji w Sokołowie, celem ustalenia wystąpienia zjawiska kumulacji” nie znajduje zatem podstawy. Wymaga podkreślenia, że zarzuty kierowane w stosunku do ostatecznej decyzji środowiskowej nie mogą być przedmiotem oceny w postępowaniu odwoławczym, które dotyczy wyłącznie decyzji lokalizacyjnej.

Wykaz uzgodnień, do uzyskania których jest zobowiązany organ w ramach postępowania lokalizacyjnego, zawiera art. 53 ust. 4 w zw. z art. 64 ust. 1 u.p.z.p. W szczególności dokonuje się uzgodnienia z:

- 1) właściwym organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej - pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych;
- 2) marszałkiem województwa - w odniesieniu do udokumentowanych: a) złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innych niż złoża strategiczne, b) wód podziemnych;
- 3) organami właściwymi w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych - w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami;
- 4) dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, w zakresie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu;
- 5) właściwym organem Państwowej Straży Pożarnej i wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska - w zakresie lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, nowych inwestycji

cji i zagospodarowania terenów w sąsiedztwie zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w przypadku gdy te inwestycje lub sposób zagospodarowania terenów zwiększają ryzyko lub skutki poważnych awarii przemysłowych, oraz zmian, o których mowa w art. 250 ust. 5 i 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, w istniejących zakładach o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

W szczególności decyzja była przedmiotem uzgodnień Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Sieradzu oraz Starosty Sieradzkiego (w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne oraz melioracji wodnych), a także Marszałka Województwa Łódzkiego (w odniesieniu do udokumentowanych wód podziemnych). Organy te dysponujące fachową wiedzą w zakresie swoich dziedzin nie miały zastrzeżeń co do możliwości realizacji inwestycji na wskazanym obszarze. Dokonywanie, jak chcieliby skarżący, analizy glebotwórczej w celu ustalenia prawidłowej klasyfikacji gruntów nie znajduje uzasadnienia. Nie stanowi to przedmiotu uzgodnienia. Ponadto ocena taka (odnośni gruntu i jego klasy) nie następuje w ramach postępowania lokalizacyjnego, a wyłącznie na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1151 ze zm.) i na wniosek właściciela nieruchomości. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 21 ust. 1 ww. ustawy podstawę [...] planowania przestrzennego [...] stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Brak jest także podstaw do uzyskania opinii Zarządu Zlewni w Sieradzu odnośnie tego „czy fakt, że na działkach nr: 141 i 142 znajduje się teren podmokły (w okresie deszczowym jest to najbardziej widoczne) możliwe jest posadowienie konstrukcji takich jak magazyny energii, stacji transformatorowych, paneli fotowoltaicznych i czy tego typu konstrukcja ma wpływ na wody gruntowe, tym bardziej, że teren objęty inwestycją znajduje się w granicach Zbiornika Wód Podziemnych Zbiornika Sieradz”. Kwestie technicznego posadowienia poszczególnych elementów farmy nie są przedmiotem oceny w postępowaniu lokalizacyjnym (uzgodnieniowym), a budowlanym. Jak zostało to już wskazane marszałek województwa wydaje opinię w odniesieniu do udokumentowanych złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innych niż złoża strategiczne oraz wód podziemnych. Natomiast właściwy Zarząd Zlewni przedstawia stanowisko odnośnie realizacji inwestycji na gruntach zmeliorowanych. Jak zostało to wskazane powyżej organy dokonały uzgodnień bez zastrzeżeń.

Żądanie przedstawienia przez Państwową Straż Pożarną opinii „czy planowana inwestycja zagraża zlokalizowanym w okolicy inwestycji siedliskom domowym” nie znajduje podstawy prawnej. Opinia Państwowej Straży Pożarnej jest wydawana w przypadku, gdy inwestycją jest zakład o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Inwestycja do ww. przedsięwzięć się nie zalicza.

Kwestia odprowadzania wód opadowych nie stanowi przedmiotu decyzji lokalizacyjnej. Będzie ona przedmiotem pozwolenia na budowę, a naruszenia z tym związane (rzeczywiste, nie hipotetyczne podtapianie gruntów sąsiednich) mogą podlegać regulacjom ustawy – Prawo wodne.

Jak zostało to już wskazane z uwagi na dyspozycję art. 61 ust. 3 u.p.z.p. organ w toku postępowania lokalizacyjnego nie bada spełnienia przesłanek z art. 61 ust. 1

pkt 1 i 2 u.p.z.p. W szczególności nie przeprowadza zatem analizy urbanistycznej w zakresie tzw. dobrego sąsiedztwa i wobec tego zbędnym jest wyznaczanie obszaru analizowanego, o którym mowa w art. 61 ust. 5a u.p.z.p. Organ nie określa tym samym także parametrów inwestycji. Nie można zatem zarzucać organowi, że doszło w ww. zakresie do naruszeń.

Wójt Gminy Sieradz uznał, że spełniona jest przesłanka z art. 61 ust. 1 pkt 3 u.p.z.p., w sytuacji, gdy nie miał ku temu podstaw z uwagi na brak oświadczenia gestora sieci elektroenergetycznej, jednak ww. uchybienie zostało usunięte w postępowaniu odwoławczym, co wykazano w treści decyzji.

Podmiot, który uważa, że przysługuje mu status strony postępowania (skarżący wskazując na), a nie brał w nim udziału ma prawo do wystąpienia do organu który wydał decyzję z wnioskiem o wznowienie postępowania. Ww. wniosek nie został złożony. W dniu 3 czerwca 2024 r. , jako właścicielka nieruchomości nr położonej w Okręglicy, „w polu oddziaływania inwestycji”, wystąpiła do Wójta Gminy Sieradz z wnioskiem o uznanie jej za stronę postępowania. Pismem z dnia 1 lipca 2024 r., znak: RG.3730.164.2023, organ wezwał ww. do wykazania interesu prawnego pozwalającego na przyznanie jej legitymacji strony. Wyjaśnienia zostały złożone w piśmie z dnia 10 lipca 2024 r. Wnioskodawczyni wskazała m.in., że jej nieruchomość jest położona w odległości 4 m od inwestycji. W dalszej części pisma przedstawiła zastrzeżenia co do realizacji przedsięwzięcia. W piśmie z dnia 20 września 2024 r. organ poinformował wnioskodawczynię o odmowie przyznania jej statusu strony postępowania. Fakt, że otrzymała przedmiotową decyzję lokalizacyjną nie czyni z niej strony postępowania. Wykaz stron postępowania znajduje się w aktach sprawy i ww. w nim nie została ujęta. Wskazany dokument otrzymała wyłącznie do wiadomości (por. pismo organu z dnia 17 lutego 2025 r., znak: RG.6730.164.2023). Nie można zatem uznać, że decyzja została skierowana do podmiotu niebędącego stroną. Ponadto należy zauważyć, że nie wniosła odwołania od decyzji, jak również nie wystąpiła z wnioskiem o wznowienie postępowania. Skarżący nie mają legitymacji do występowania w imieniu . Od daty wydania decyzji nie podjęła ona żadnych działań, z których wynikałoby, że oczekuje od organu pierwszej instancji podjęcia czynności, które miałyby na celu wyeliminowanie decyzji lokalizacyjnej i uznanie jej za stronę postępowania. Zarzut naruszenia art. 28 k.p.a. jest zatem chybiony.

Fakt braku informacji o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy stanowi uchybienie dyspozycji art. 36 § 1 k.p.a., jednak przypisywanie wskazanej okoliczności ograniczenia stronom postępowania ich prawa do wypowiedzenia się poprzez uniemożliwienie złożenia wniosków dowodowych jest zbyt daleko idące i nie można tym samym uznać, aby zostały naruszone art. 8 i art. 9 k.p.a. Stronom postępowania zapewniono realizację prawa do czynnego udziału w postępowaniu zarówno przed organem pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

Organ naruszył art. 72 ust. 6 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.) poprzez jego nie zastosowanie i nie opublikowanie przedmiotowej decyzji na stronie BIP Gminy Sieradz. Zgodnie z ww. przepisami organ

właściwy do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1 (m.in. decyzja o warunkach zabudowy), dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Uchybienie to pozostaje jednak bez wpływu na wynik sprawy. Przepis ten ma wyłącznie charakter informacyjny i nie wiąże się z kwestią doręczenia decyzji. W orzecznictwie zwraca się uwagę, że przepis ten nie wskazuje na zastosowanie art. 49 k.p.a. w zakresie doręczenia decyzji stronom, stąd ogłoszenie na tej podstawie o wydaniu decyzji ma jedynie walor informacyjny. Nie przewiduje zatem możliwości otwarcia biegu terminu do wniesienia odwołania i w żaden sposób nie wpływa też na bieg tego terminu wobec podmiotów, które uznano za strony postępowania i którym decyzję doręczono (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt II SA/Po 378/17, publ. LEX nr 2611824).

Zarzut dotyczący braku zawieszenia przez organ pierwszej instancji postępowania w zakresie ustalenia warunków zabudowy w związku z postępowaniem wznowieniowym dotyczącym decyzji środowiskowej z uwagi na wydanie decyzji lokalizacyjnej jest bezprzedmiotowy.

Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej przeprowadzi, z urzędu lub na wniosek strony, w toku postępowania rozprawę, w każdym przypadku gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy wymaga tego przepis prawa. Należy wyjaśnić, że wniosek o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej w postępowaniu administracyjnym nie wiąże organu. Rozprawa nie jest również formą realizacji wskazanej w art. 11 k.p.a. zasady objaśniania stronom przesłanek załatwienia sprawy. Rozprawa ma służyć organowi do jak najpełniejszego ustalenia stanu faktycznego sprawy, zwłaszcza gdy wymaga tego udział świadków, biegłych lub przeprowadzenie oględzin. Jej celem nie jest więc wyjaśnianie stronom postępowania przesłanek, którymi kieruje się organ, ani polemika z jego stanowiskiem. Objaśnianiu stronom przyczyn określonego załatwienia sprawy służy przede wszystkim możliwość zapoznania się z zebrany materiał dowodowy oraz uzasadnienie decyzji. Art. 89 § 2 k.p.a. nie nakłada na organ bezwzględnego obowiązku przeprowadzenia rozprawy w sytuacji spornych interesów stron, a tylko daje możliwość organom jej zarządzenia, gdy zajdzie taka potrzeba. Podkreślić należy, że zarzut naruszenia tego przepisu powinien skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji, jeżeli miało by to istotny wpływ na jej wynik (por. wyrok NSA z dnia 1 grudnia 2020 r., sygn. akt II OSK 3866/19, publ. LEX nr 3121822; wyrok NSA z dnia 31 maja 2010 r., sygn. akt II OSK 492/10, publ. LEX nr 597638). Kolegium nie stwierdziło, aby przeprowadzenie rozprawy mogło zapewnić przyspieszenie lub uproszczenie przedmiotowego postępowania, jak również nie wymagał tego przepis prawa. W okolicznościach niniejszej sprawy trudno także przyjąć, aby zmianie mogło ulec negatywne nastawienie stron postępowania do planowanej inwestycji.

Zarzut dotyczący naruszenia art. 5 Konstytucji RP oraz art. 3 pkt 50 ustawy - Prawo ochrony środowiska poprzez ich niezastosowanie skutkujące tym, że wydanie

decyzji dla planowanej inwestycji stanowi naruszenie zasady zrównoważonego rozwoju i zachowania równowagi przyrodniczej również nie znajduje uzasadnienia. Zgodnie z art. 5 Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Zasada, o której mowa w ww. przepisie oznacza przede wszystkim, że ingerencja w środowisko powinna być jak najmniej, a korzyści społeczne płynące z tej ingerencji powinny przeważać nad szkodami. Zasada zrównoważonego rozwoju wykracza poza kwestie ściśle związane z ochroną środowiska. Mieści się w niej też m.in. rozwój infrastruktury, budowa więzi społecznych, czy kształtowanie ładu przestrzennego (por. Tuleja Piotr (red.), Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, wyd. II, publ. WKP 2023). Definicja zrównoważonego rozwoju zawarta w ustawie-Prawo ochrony środowiska wskazuje, że jest to taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. W orzecznictwie wskazuje się, że pojęcie „zrównoważonego rozwoju” zaczerpnięte zostało z dokumentów prawa międzynarodowego i oznacza wymóg, by ingerencja w środowisko była jak najmniej szkodliwa, a korzyści społeczne były proporcjonalne i społecznie adekwatne do wyrządzonych szkód. W ramach zasady zrównoważonego rozwoju mieści się nie tylko ochrona przyrody, ale także należyta troska o rozwój społeczny i cywilizacyjny związany z koniecznością budowania nowej infrastruktury. Zasada zrównoważonego rozwoju pełni przede wszystkim rolę dyrektywy wykładni. Stosuje się ją gdy pojawiają się wątpliwości co do zakresu obowiązków, rodzaju obowiązków i sposobu ich realizacji. Zazwyczaj w sytuacji konfliktu różnych wartości, przy czym jedną z nich jest ochrona środowiska. Zasada ta służy więc ochronie nieodnawialnych zasobów przyrody, które należy chronić dla współczesnego i przyszłych pokoleń. W pierwszej kolejności do uwzględniania zasady zrównoważonego rozwoju obowiązany jest ustawodawca w procesie stanowienia prawa, ale z drugiej zasadą tą powinny mieć na uwadze organy stosujące prawo. (por. wyrok TK z dnia 13 maja 2009 r.k.p. 2/2009 OTK-A 2009/5 poz. 66; wyrok NSA z dnia 6 czerwca 2013 r., sygn. akt II OSK 306/12, publ. LEX nr 1559690; wyrok NSA z dnia 2 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 2123/13, publ. LEX nr 2089921; wyrok WSA w Białymstoku z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Bk 760/17, publ. LEX nr 2480201).

Skarżący nie wskazali jednoznacznie z jakich przyczyn opierając się na zasadzie zrównoważonego rozwoju, jako dyrektywie wykładni, należało wydać negatywną decyzję lokalizacyjną. Aby powyższy zarzut mógł przynieść oczekiwany skutek należało precyzyjnie podać przyczyny, które by przemawiały za przyjęciem w rozpoznawanej sprawie prymatu ochrony przyrody. Z ewentualnej obawy o utrzymanie gruntu rolnego klasy III w kulturze rolnej (wyłączonego z terenu inwestycji), czy też o występowanie negatywnych oddziaływań instalacji i powodowanego nią sprzeciwu społeczności lokalnej nie sposób wywodzić naruszenia zasady zrównoważonego rozwoju (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 21 marca 2012 r., sygn. akt IV SA/Po 818/11, publ. LEX

nr 1146117 – w wyroku była mowa o uciążliwości odorowej). Ponadto w niniejszej sprawie brak jest nieodnawialnych zasobów przyrody. Przedmiotowa decyzja została wydana w zgodzie z przepisami obowiązującego prawa i nie narusza zasady zrównoważonego rozwoju. Prawidłowo została poprzedzona decyzją środowiskową Wójta Gminy Sieradz z dnia 5 maja 2023 r., znak: RG.6220. 18.2022. Kolegium decyzją z dnia 3 stycznia 2025 r., znak: SKO.4161.30.24, odmówiło stwierdzenia jej nieważności. Mając na względzie obecne uwarunkowania klimatyczne i dążenie społeczeństw m.in. do stosowania odnawialnych źródeł energii rozwój infrastruktury fotowoltaicznej jest koniecznością. Rozwój ten nie może jednak następować ze szkodą dla ludzi i środowiska. Prowadzone postępowania, tj. środowiskowe i lokalizacyjne, wykluczyły negatywny wpływ inwestycji na otoczenie i brak przeszkód w jej realizacji wynikających z przepisów odrębnych przy jednoczesnym uwzględnieniu zapotrzebowania społeczno-gospodarczego na ww. infrastrukturę.

Podstawa prawna decyzji w związku ze zmianą u.p.z.p. jest prawidłowa, co zostało wyjaśnione na wstępie uzasadnienia decyzji.

Z uwagi na powyższe Kolegium postanowiło, jak w sentencji.

Pouczenie: Od decyzji strona może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Kolegium. Wpis stały od skargi wynosi 500 zł. Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Otrzymują:

1. wg rozdzielnika
2. Wójt Gminy Sieradz
3. a.a

Skład orzekający Kolegium:

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/
E. Pokrowska - przewodnicząca składu

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/
K. Walczak - członek składu

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/
M. Wieczorek - członek składu

Informację o decyzji oraz treść decyzji udostępniono w Biuletynie Informacji Publicznej SKO w Sieradzu na okres 14 dni, ponadto informacja o wydaniu decyzji została umieszczona na tablicy ogłoszeń w Biurze SKO w Sieradzu, w siedzibie Urzędu Gminy Sieradz oraz na tablicy ogłoszeń w miejscu przedsięwzięcia [podstawa prawna: art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.).